

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/162/2017
Identifikačné číslo spisu:	8106224379
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8106224379.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo spore žalobcov 1/ B. U., rod. N., bývajúcej v E., E. XXX, 2/ Z. C., rod. N., bývajúcej v N. Z., T. XX, 3/ A. E., bývajúceho v N. Z., T. XX, 4/ Z. E., bývajúcej v N. Z., T. XX, 5/ E. E., bývajúcej v N. Z., T. XX, 6/ A. E., bývajúceho v N. Z., T. 19, 7/ Moniky E., bývajúcej v N. Z., T. XX, zastúpených Advokátskou kanceláriou BABIN, PETKO & partners, s. r. o., v mene ktorej koná JUDr. Vladimír Babin, advokát, so sídlom v Prešove, Hlavná 29 8/ N. N., bývajúceho v N. Z., Q. XXX/XX, 9/ Z. N., bývajúcej v N. Z., Q. XXX/XX, 10/ S. N., bývajúceho v N. Z., Q. XXX/XX, 11/ Z. N., bývajúceho v S., R. XX, 12/ A. N., bývajúceho v S., N. L. 6, XX/ A. N., bývajúceho v N. Z., Q. XXX/XX, proti žalovanému S. Z., bývajúcemu v N. Z., Z. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Ľubomírom Gerdom, advokátom so sídlom v Prešove, Levočská 12/A, o určenie rozsahu dedičstva s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20C/200/2006, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. decembra 2016 sp. zn. 2Co/195/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcom priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov rozsudkom z 23. mája 2014 č.k 20C/200/2006-366 určil, že nehnuteľnosti par. č. 146/255 o výmere 214m², zastavané plochy a nádvoria a parcela č. 146/144 o výmere 207 m² orná pôda katastrálny úrad Šarišské Michaľany podľa geometrického plánu č. 47/2014 geodeta Ing. Františka Janíka zo dňa 6. mája 2014 patrí v podiele 1/2 do dedičstva po nebohom N., zomrelom dňa XX. marca XXXX a v podiele 1/2 do dedičstva po nebohej Z. rod. F. zomrelej dňa XX. februára XXXX, obaja naposledy bytom N., E. XX/XX.. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania vo výške 1 391,35 eur na účet právneho zástupcu žalobcov do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 15. decembra 2016 sp. zn. 2Co195/2014 na odvolanie žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobcom priznal

náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil a vec správne právne posúdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP. Navrhoval, aby dovolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu žalobcov zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov odvolacieho, prvoinštančného aj dovolacieho konania, eventuálne, aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietal nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, keď sa dovolací súd opomenul zaoberať najnovším nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. marca 2016, sp. zn. I. ÚS 549/2015, ktorý prelomil zásadu „nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t.j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko má sám“. Námietka žalovaného smerovala k porušeniu práva na spravodlivý proces a nesprávnemu zhodnoteniu skutkového stavu súdmi nižšej inštancie. Uviedol, že „oba súdy sa vôbec nedostatočne vysporiadali s dobrou vierou dovolateľa a jeho opodstatnenosti ochrany vlastníckeho práva predmetných pozemkov, na ktorých legálne a na základe právoplatného stavebného povolenia postavil rodinný dom, ktorý aj so svojou rodinou obýva po vydaní mu kolaudačného rozhodnutia.

4. Žalobcovia navrhli dovolanie žalovaného odmietnuť, resp. zamietnuť ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. V danom prípade je v dovolaní uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku tejto viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Výpočet dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 CSP je taxatívny. Všetky dôvody prípustnosti dovolania, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení, sa vzťahujú na právnu otázku, ktorej vyriešenie viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu.

10. V prípade dovolania, prípustnosť ktorého vymedzuje dovolateľ z § 421 CSP, má viazanosť odvolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam. Závery o (ne)prípustnosti

dovolania prijíma dovolací súd na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Výsledok posúdenia prípustnosti dovolania je teda podmienený tým, ako dovolateľ súdu vysvetlí, konkretizuje a doloží, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky.

11. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnú otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

12. V danom prípade dovolateľ v dovolaní uviedol všeobecnú charakteristiku nesprávnosti, ku ktorej podľa jeho názoru pred odvolacím súdom došlo, avšak nešpecifikoval právnú otázku, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. b/ a c/ C.s.p.).

13. Žalovaný v dovolaní síce formálne označil za dovolací dôvod ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP, vychádzajúc z kontextu obsahu dovolania v skutočnosti v dovolaní namietal porušenie práva na spravodlivý proces a nesprávne zhodnotenie skutkového stavu. Ak je v dovolaní namietané nesprávne právne posúdenie vecí odôvodnené porušením práva na spravodlivý proces, či nesprávnym zhodnotením skutkového stavu, nie je z obsahového hľadiska splnená zákonná náležitosť dovolania vyplývajúca z § 428 CSP, a to jeho odôvodnenie dovolacími dôvodmi. Nesprávne zhodnotenie skutkového stavu (v tomto prípade nedostatočné vysporiadanie sa s dobrou vierou) ako dovolací dôvod CSP nepozná.

14. Pokiaľ dovolateľ namietal, že sa odvolací súd opomenul zaoberať najnovším nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. marca 2016, sp. zn. I. ÚS 549/2015, ktorý prelomil zásadu „nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t.j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko má sám, dovolací súd uvádza, že sa ním odvolací súd zaoberal (bod 14-15-16 rozsudku) a dospel k záveru, že žalovaný nie je dobromyseľný. Odvolací súd vychádzal zo zistenia, že nakoľko žalovaný vedel o okolnostiach týkajúcich sa predmetných nehnuteľností, t.j. o tom, že žalobcovia ako právni nástupcovia prídelcov sa domáhajú svojich nárokov, a aj napriek tomu uzatvoril v roku 2006 kúpnu zmluvu so subjektom (obcou), ktorý nebol vlastníkom predmetných nehnuteľností, k platnému nadobudnutiu vlastníckeho práva dôjsť nemohlo.

15. S poukazom na uvedené dovolací súd uzatvára, že žalovaný podal dovolanie, ktoré má náležitosti v zmysle § 428 CSP, avšak dovolacie dôvody v ňom nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Dovolací súd preto dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

16. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcom priznal náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.